

ere færdige med denne Pamirekspedition. Jeg vil sluttelig med et Par Ord omtale den Bevilling paa 240,000 Kr., der som et rentefrit Laan skal ydes til Prof. Finzens Lysinstitut. Jeg tror, at man med den største Glæde kan støtte denne Sag. Det forekommer mig at være en Ære for vort Folk og Land, at det er en af vore Læger, der har gjort den store Opdagelse at tage Lysstraalerne i Lægekunstens Tjeneste. Jeg mener, at vi med den største Beredvillighed bør yde dette Laan og kan ikke forstaa den Modstand, der fra enkelte Medlemmers Side i Finansudvalget er bleven rejst herimod. Navnlign forstaaer jeg ikke den Modstand, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde sig til Talsmand for. Denne Modstand er dog ikke noget nyt. Meningen er nemlig at henlægge Lysinstituttet til et af Kjøbenhavns fineste Kvartaler, ude i Rosenvængets Villakvarter. De Mænd, der hidtil have haaret Sagen frem, have der købt en Ejendom og vistnok gjort en udmærket Handel, idet de have erhvervet sig en Ejendom med et Areal paa henved 3 Tdr. Land, med paastaende Bygninger, der ere kunne benyttes til Instituttets Brug. De ere saaledes stillede, at selv om man forærede dem en Grund til at bygge paa, tror jeg, at de vilde være meget betænkelige ved at modtage en saadan Gave, idet de ikke vilde være i Stand til at opføre disse Bygninger for den Pris, de have givet for hele Ejendommen i Rosenvænget. Der er dernæst det at bemærke, at et saadant Lysinstitut nødvendigvis maa ligge i Nærheden af en elektrisk Station. Nu anlægger Kommunen en elektrisk Station ude paa Østerbro, hvorfra Instituttet kan forsynes med Elektricitet. Man kan ikke flytte Instituttet, hvorhen man lyster, det maa nødvendigvis ligge i Nærheden af en elektrisk Station. Jeg synes derfor, at den Modstand, der er bleven rejst mod, at Instituttet kommer til at ligge i Rosenvænget, ikke har noget paa sig, og man bør derfor ikke tage Hensyn dertil. Der siges, at Beboerne derude ikke kunne taale at se de stakkels Lupuspatienter, men deres Nerver ere vel ikke saa sarte. Man har ogsaa købt en Ejendom ved Siden af den første, saa at der bliver en ny Udgang fra Lysinstituttet. Patienterne behøve ikke at gaa gennem Rosenvængets Alleer, men kunne gaa lige fra Instituttet ud paa den store brede Boulevard. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale denne Bevilling og haaber, at de rentefri Laan maa blive anvendt til

Erhvervelse netop af den Ejendom, man har valgt.

Bjerre: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om at støtte Aftenskoleforeningen med 500 Kr. Jeg vil først udtale, at jeg er glad over, at Ministeren og Finansudvalget ere gaaede ind paa at forøge Tilskudet til Aftenskolerne med 5,000 Kr., ligesom der er foreslaaet bevilget Tilskud til Feriekursus for Aftenskolelærerne. Jeg er vis paa, at Lærerne ville sætte megen Pris paa de to Ting. Naar jeg alligevel har stillet mit lille Ændringsforslag, er det af rent praktiske Grunde. Naar man skal holde Skole, skal der to Ting til: Lærere og Elever (*Berntsen*. Og Lokaler). Ja, Lokaler ere heller ikke af Vejen, men Aftenskolelærerne ere saa heldige at kunne bruge deres Skolelokaler. Nu er det saa, at Lærerne have været ret villige til at holde Aftenskole, tilmed for en tarvelig Løn. Aar efter Aar gøre de Tilbud derom, men hvad der har manglet, er Elever. Med andre Ord, der har ikke været tilstrækkelig Interesse hos Kommunens Beboere. Derfor mener jeg, at det vil være meget praktisk at yde Penge for at vække Interessen. Aftenskolelærerne have nu selv indset, at det ikke kan hjælpe, at de Gang efter Gang tilbyde at holde Aftenskole, naar de ikke kunne faa Folk til at komme, og at der derfor maa slaas til Lyd, for at Interessen kan blive vakt. De have derfor dannet en Forening, som kaldes Aftenskoleforeningen, hvor de have faaet Medlemmer omkring i Skoleraadskredsene. Der er i 15 Skoleraadskredse valgt 2 Medlemmer i hver til at tiltræde denne Forening, som har den Opgave at arbejde for, at Husbønder og Forældre gøre, hvad de kunne, for at deres Tjenestefolk og Børn kunne faa Lyst til at gaa i Aftenskolen. Der er foretaget Rejser og ført Korrespondance, ligesom der ogsaa paa anden Maade er anvendt en Række Udgifter for at vække Interesse for Sagen, og det, mener jeg, skal der til, hvis Aftenskolen skal gaa frem. Selvfølgelig bør Tjenestefolk og de unge Gaardmandsbørn kunne indse, at det er til Gavn for dem at komme i Skole, men der er mange Hindringer i Vejen. Folk ere meget optagne, og naar de ikke særlig paavirkedes, gaar det ikke. Derfor mener jeg, at det vilde være rigtigt, at de oplyses om, at om de end ikke kunne faa mange ny Kundskaber i Aftenskolen, saa ville de dog der kunne faa oprísket, hvad de have lært og ogsaa